

aga miks ta läts paawsti ja tema walitsuse diguse wastu sõdima? Seda mina ei wõi ega taha wabandada. Ommeti oleks hea olemat, kui temale ei saaks liiga tehtud, ta on üks tubli, wahwa südamega mees, kes riigi kogudusele wõiks suureks kasuks olla, kui see peaks lorda minema, et ta oma walidpõpetused maha jätab."

"Tõsi," ütles üks teine, "kõige parem see oleks muidugi, kui ta ise peaks aru saama, et ta liiga on teinud, sest hirmuga ei sunni teda keegi walest seista, see mees ei tunne hirmu. Aga seda ma ei fiida heaks, et ilmalik riigipääw on tema asja wõtnud seletada, sels oleks üks waimulik kontsiilium ennemine ära kulunud."

"Hea küll," wastas paawsti saadik Alexander, "aga Luteruse kaitseja, Sakseni-maa kaurwärsst, nõuab jo, et piiskopid ühte Saksimaa linna peawad kolkku tulema ja ei tahagi luba anda, et Luterus Itaaliamaale peaks minema; ja kuidas see sünnib, et kontsiiliumi Saksimaaale kolkku kutsutakse?"

Rüütel wõn Kramm koetis: "Minu arwates wõiks paawst selle asja poolest ka natukest järele anda. Kus see on kirjutatud, et piiskopite kontsiiliumid itka Itaaliamaal tahawad pidada, otsegu ei oleks Saksimaa seda auu wäärt. Ennemuieste peeti neid ka Saksimaaal, nüüd paawst lijub kõi enese ligidale."

"Teil on jo ka usu segajad mõtted peas," naeris teine, "eks see ole püha isa digus senna kontsiiliumi kolkku kutjuda, kuhu ta ise tahab?"

"Ma olen üks truu katoligi usuline ja paawsti alandlik teener," koetis Kramm, "ma wihtlan Luterust ja kõi ususegajaid südamest, aga seda ma ei wõi fiida, et paawst kõi itka Itaaliamaal tahab toimetada ja kõige raswajemad ammetid itka Itaaliamaa meeste kätte annab, muu katoligi rahwas peab otsegu ärapõlatud olema. See peab jo inimesi pahandama ja neid wägise wale õpetuse poole sundima."

"Minu arwates," lisendas Olapio, teiseri pihiisa ja kodupreester, "peaksime meie, kes meie wale õpetuse wastu seisame, ühemeeleliised olema. Kui meie enestegi wahel riidu on, siis kaswab see läbi aga ususegajate julgus ja wale õpetus saab wõimust. Ma tean küll, et seda suurelist inimest hirmuga ei sünni tallitseda, aga mis teie arwate, kas ta tõeste peaks julgema seia tulla?"

"Selle poolest wõin ma teile selget otjust anda," ütles üks rüütel, "minu sulane tuli täna hommiku Brankwurti linnast ja on ise Luterust seal näinud. Ta elab Kadriina wärawa ligidal ja kui ta aga wähe afna ligi astub, siis rahwa hull, mis maja ümber on kogunud, hõiskab suure healega."